

ผู้กันของสง่า มะยุระ รู้ไหมว่าท่านคือใคร

นำเสนอเมื่อ : 30 ต.ค. 2551

สง่า มะยุระ เกิดเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๒ ที่ อ. ศรีประจันต์ จ. สุพรรณบุรี ศึกษาวิชาสามัญที่โรงเรียนวัดสัปรุเทศ พร้อมกับฝึกวิชาวาดเขียนมาตั้งแต่เด็กกับอาจารย์อุ ที่วัดมะนาว อ. บางปูลามา จ. สุพรรณบุรี ต่อมาได้มาอยู่กับอาจารย์มวนที่วัดสุวรรณาราม คลองบางกอกน้อย ธนบุรี จึงได้มีโอกาสเรียนวาดเขียนกับครูสอซึ่งที่อยู่ข้างวัดนั้น ครูสอพาไปช่วยเขียนลายรดน้ำที่หน้าต่างพระวิหารวัดพระเชตุพนฯ ต่อมาได้ไปสมัครทำงานเขียนพานแว่นฟ้ากับคุณผิน และเขียนตู้พระมาลัยที่วัดมหาธาตุ

สง่า มะยุระ ได้รู้จักกับหลวงเจนจิตรยาง ช่างเขียนอันลือชื่อในสมัยนั้น ท่านชวนให้ไปช่วยเขียนลายบนโถกะยาคุ โดยเอาฟักทองมากลึงให้เหมือนโถและจะต้องให้เสร็จในวันเดียว มิฉะนั้นฟักทองจะเหี่ยว ทั้งสองท่านช่วยกันเขียนจนเสร็จ หลวงเจนจิตรยางชมฝีมือว่าดี จึงชวนให้ไปช่วยเขียนที่วัดสุวรรณคีรีในคลองบางกอกน้อย โดยมอบหมายให้เขียนลายรดน้ำที่บานประตูหน้าต่างโบสถ์ ตอนนั้นหลวงเจนฯ ท่านชรามาก เมื่อเห็นว่าช่างงานแข็งดีจึงมอบหมายให้เขียนทั้งหมด นายสง่าต้องใช้เวลาเขียนถึงสี่เดือนจึงเสร็จ

ต่อมาได้รับเหมาเขียนพานแว่นฟ้าและตู้พระมาลัยให้นายอุ๊ต ช่างหล่อ และส่งขายที่ร้านแถวเสาชิงช้า ภาระนี้ต้องทำงานหนักมาก โดยเริ่มลงมือทำการเขียนตั้งแต่เช้าตลอดไปจนถึงดึกคืนจึงวางมือ เมื่อเขาอายุครบบวช มารดาจึงจัดการบวชให้ โดยจำพรรษาที่วัดสุวรรณาราม ธนบุรี

ในระยะเวลาที่บวชสองพรรษานั้น นายสง่าได้มีโอกาสเข้าไปเขียนภาพรามเกียรติ์ที่พระระเบียงวัดพระศรีรัตนศาสดารามโดยมีพระเทวาภิรมิต (ฉาย เทียมศิลป์ไชย) เป็นผู้อำนวยการเขียนภาพที่นั่น เขาได้ฝากฝีมือไว้บนผนังพระระเบียงอันเป็นที่ยกย่องกันมาก หลังจากลาสิกขาแล้วก็มาตั้งร้านขายเครื่องดื่มห้างโรงพยาบาลศิริราช โดยให้บิดาเป็นผู้ขาย ส่วนตนเองไปทำงานประจำที่ร้านคณะช่าง อันเป็นร้านช่างเขียนรับงานเขียนต่าง ๆ และทำบล็อกรดน้ำ ทำงานอยู่ร้านคณะช่างได้สองปีก็ลาออก และไปทำงานที่โรงพิมพ์บุญครอง

สง่าสมรสเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๙ แล้วเลยคิดว่าจะตั้งตนด้วยการทำพู่กันขาย เขาพากเพียรแก้ไขตัดแปรงพู่กันจนดีได้ระดับมาตรฐาน กิจการของเขาดำเนินมาด้วยดี นับว่าเป็นโรงงานทำพู่กันแห่งแรกของเมืองไทย

เนื่องจาก สง่า มะยุระ ได้เคยร่วมงานเขียนภาพที่พระระเบียงวัดพระศรีรัตนศาสดารามกับพระเทวาภิรมิต ซึ่งคุณพระก็ได้ช่วยแก้ไขขัดไม้ให้ตลอด เขาจึงมีความเคารพและนับถือคุณพระเป็นครูตลอดมา สมัยต่อมาเมื่อภาพเขียนที่วัดพระแก้วเกิดชำรุดเสียหายมาก แมว่าเขาจะชรามากก็ยังมีโอกาสเขาไปช่วยเขียนซ่อม บางห้องก็เขียนใหม่ทั้งหมดจนสำเร็จ

ผลงานของ สง่า มะยุระ มีอยู่หลายแห่ง เช่น ออกแบบลวดลายตกแต่งหน้าบัน ชุมประตูหน้าต่างให้พระอุโบสถวัดราชบูรณะ เชียงสะพานพุทธ ซึ่งสร้างขึ้นใหม่ และยังออกแบบให้วัดสัตหีบและวัดกอไผ่ที่อยู่ธัญญาเป็นต้น ภายหลังจากนี้เขามีฐานะมั่นคงร่ำรวยจากกิจการค้าโรงง่วนทำพู่กัน เขาจึงช่วยทำงานแก่พระพุทธศาสนาโดยไม่รับเงินค่าจ้างเลย

บางครั้งถ้าทางวัดขาดแคลนเงินก็ยังสามารถช่วยทำบุญร่วมด้วย

สง่า มะยุระ ถึงแก่กรรมวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๑
นับว่าเขาเป็นจิตรกรรุ่นเก่าที่มีอาชีพเป็นจิตรกรมาตลอด และตั้งตัวได้ด้วยความพากเพียร ละครด้วยฝีมือโดยแท้

ข้อมูลที่เราเอามาใน “ชองคำถาม” ได้มาจากหนังสือ พจนานุกรมศิลป์ ของสำนักพิมพ์เมืองโบราณ

“ข้อมูลสนับสนุนจากหนังสือ ๑๐๘ ชองคำถาม / สำนักพิมพ์สารคดี”

สำเนาจากเว็บไซต์ สนุก.คอม